

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **P. T.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského náměstí 125, Pardubice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 2. 2014, č. j. KrÚ 9406/2014/ODSH/8, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 22. 10. 2014, č. j. 52 A 27/2014 – 34,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který mu bude vrácen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností brojil žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba směřující proti rozhodnutí žalovaného specifikovanému v záhlaví.

[2] V kasační stížnosti ze dne 5. 11. 2014 stěžovatel uvedl, že ji doplní na výzvu soudu ve lhůtě jím stanovené.

[3] Vzhledem k absenci odůvodnění kasační stížnosti Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 12. 11. 2014, č. j. 9 As 285/2014 - 20, stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce doplnil důvody jeho kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Současně jej zdejší soud poučil o možných důsledcích v případě nevyhovění této výzvě.

[4] V této souvislosti považuje Nejvyšší správní soud za nutné předeslat, že kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení, domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Jelikož se jí

zpochybňuje pravomocné rozhodnutí krajského soudu, zákon stanoví poměrně přísně obsahové náležitosti. Jednou z podstatných náležitostí kasační stížnosti podle § 106 odst. 1 s. ř. s. je i označení důvodů, pro něž stěžovatel napadá rozhodnutí soudu, tzv. stížních bodů. Stížní bod musí zpravidla zahrnovat jak skutkové, tak právní důvody, pro něž stěžovatel považuje rozhodnutí soudu za nezákonné. Důvody uvedené v § 103 odst. 1 s. ř. s. jsou však jen obecně vymezenými kategoriemi, které musí stěžovatel v kasační stížnosti naplnit konkrétním a jedinečným obsahem, tedy vylicit, k jakým konkrétním vadám došlo podle jeho názoru v řízení před správním orgánem či před soudem, jakými blíže určenými vadami trpí podle něj rozhodnutí soudu, v čem přesně spatřuje nesprávné posouzení právní otázky soudem apod.

[5] Řízení o kasační stížnosti je ovládáno dispoziční zásadou, dle které pouze stěžovatel vymezuje rozsah, v němž Nejvyšší správní soud přezkoumá napadené rozhodnutí krajského soudu (výjimku z této zásady tvoří zásadní vady rozhodnutí krajského soudu, ke kterým kasační soud přihlíží z úřední povinnosti i bez námitek). Toto vymezení musí být učiněno uvedením konkrétních důvodů, které Nejvyšší správní soud není oprávněn za stěžovatele sám dovozovat. Tím by byla porušena nejen zmíněná dispoziční zásada, ale i zásada rovnosti účastníků. Bez stěžovatelem stanoveného rámce přezkumu nelze kasační stížnost věcně projednat. Důvody uvedenými v kasační stížnosti je pak Nejvyšší správní soud vázán (§ 109 odst. 3 s. ř. s.). Neodstranění nedostatků kasační stížnosti představuje z výše uvedených důvodů vadu, pro kterou není možné v řízení o kasační stížnosti dále pokračovat.

[6] Dle § 40 s. ř. s. lhůta určená podle měsíců končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Usnesení s výzvou k odstranění vad kasační stížnosti v nyní posuzované věci bylo stěžovateli doručeno dne 18. 11. 2014, lhůta tedy uplynula dne 18. 12. 2014. Stěžovatel do uplynutí lhůty (a ani poté) nedoplnil kasační důvody, a neodstranil tak vady stížnosti, pro které není možné v řízení pokračovat. Nejvyšší správní soud proto podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. rozhodl o odmítnutí kasační stížnosti.

[7] Podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Nejvyšší správní soud proto rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 5 000 Kč stěžovateli. Dle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích se soudní poplatek vrací ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým bylo o vrácení rozhodnuto.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. ledna 2015

pokračování

JUDr. Radan Malík
předseda senátu